

FERNANDEZADVOCATS

El Principi d'indemnitat del funcionari lesionat en servei: El Tribunal Suprem precisa un termini de prescripció de quatre anys, a excepció de regulació pròpia específica

Una recent **Sentència del Tribunal Suprem, de 16 de desembre de 2025 (Rec. 8053/2024)**, ha consolidat i aclarit de manera definitiva el règim jurídic aplicable al principi d'indemnitat dels funcionaris del Cos Nacional de Policia. Aquesta decisió judicial és de gran transcendència, ja que estableix criteris clars sobre la naturalesa de l'acció de rescabament, el termini per exercir-la i el moment en què comença a comptar. Ja el mateix Tribunal, a la **STS, Sala Tercera, n° 956/2020, de data de 8 de juliol (rec. 2519/2018)**, establia que els perjudicis soferts per agents de policia que, sense que concorri dol o negligència per part seva, pateixin lesions o danys en acte de servei com a conseqüència d'accions il·lícites de les persones sobre les que exerceixen les seves funcions han de ser rescabats per l'Administració en virtut del principi d'indemnitat, que regeix pels empleats públics quan actuen en l'exercici del seu càrrec, essent aquest principi aliè a la responsabilitat patrimonial. Aquest nou i recent precedent - en línia també de les recents **SSTS, Sala Tercera, n° 1169/2025 de 23 de setembre (rec. 9021/2023) i n° 1521/2025 de 25 de novembre** - aclareix el termini prescriptiu en aquells casos que no hi hagi una regulació específica, com succeeix respecte del cos de Guàrdia Civil.

1. Antecedents del cas

El cas analitzat per l'Alt Tribunal es refereix a un funcionari de la Policia Nacional, que va ser agredit en acte de servei. El responsable va ser condemnat penalment a indemnitzar-lo amb 3.664 euros, però posteriorment va ser declarat insolvent mitjançant una Interlocutòria de l'11 de setembre de 2019.

Davant la impossibilitat de cobrar del condemnat, el 14 de març de 2022, el funcionari va reclamar a l'Estat, com a ocupador, el rescabament d'aquesta quantitat. La Direcció General de la Policia va desestimar la seva sol·licitud, considerant que l'acció havia prescrit en aplicar el termini d'un any previst a l'article 67 de la Llei 39/2015 per a les reclamacions de responsabilitat patrimonial.

El Tribunal Superior de Justícia de Cantàbria va donar la raó al funcionari, però l'Advocacia de l'Estat va recórrer en cassació, portant el debat al Tribunal Suprem.

2. La doctrina del Tribunal Suprem

El Tribunal Suprem aprofita aquest cas per establir una doctrina clara que resol la incertesa jurídica existent. Els punts clau de la seva argumentació són els següents:

- I) **Una acció autònoma, no responsabilitat patrimonial.** El Suprem reitera que l'obligació de l'Administració de rescabalar els seus funcionaris pels danys soferts en acte de servei (sense dol o culpa greu per part d'aquests) no deriva de la responsabilitat patrimonial de l'Administració. Es tracta d'una acció autònoma que emana del principi general d'indemnitat, inherent a la relació de servei. Això implica dues conseqüències fonamentals: a) L'Administració té l'obligació de rescabalar encara que no hagi estat part en el procés penal; b) No és aplicable el règim de la responsabilitat patrimonial i, per tant, tampoc el seu termini de prescripció d'un any.

II) El termini de prescripció de quatre anys a falta de norma específica.

Un cop descartat el termini anual, el Tribunal analitza quin ha de ser el termini aplicable. Assenyala que, a diferència del que passa amb la Guàrdia Civil (que té una previsió específica d'un any a l'article 23 del Reial Decret 485/1980), no existeix una norma específica per al personal de la Policia Nacional. Davant d'aquest buit normatiu, el Suprem conclou que s'ha d'acudir a la norma general per a la prescripció dels crèdits davant la Hisenda Pública. Per tant, el termini aplicable és el de quatre anys, establert a l'article 25.1 b) de la Llei 47/2003, de 26 de novembre, General Pressupostària.

III) El *dies a quo* es compta des del coneixement fefaent de la insolvència.

La sentència és taxativa a l'hora de fixar el dia d'inici del còmput (*dies a quo*). Aquest no és el dia dels fets ni el de la sentència penal, sinó el moment en què el funcionari perjudicat té coneixement cert i fefaent de la declaració d'insolvència del condemnat. Generalment, això es produeix amb la notificació de la resolució judicial que declara aquesta insolvència. El Suprem estableix també que les revisions periòdiques posteriors de la situació patrimonial del condemnat no reinicien el termini de prescripció. El termini comença a córrer una única vegada, amb la primera declaració d'insolvència coneguda per l'afectat.

3. Implicacions pràctiques de la doctrina

Aquesta sentència aporta una seguretat jurídica crucial tant per als funcionaris com per a l'Administració. Aquesta mena de reclamacions s'han de fonamentar en el principi d'indemnitat, no en la responsabilitat patrimonial. Per tant, el termini a reclamar – a falta de precisió normativa, com succeeix amb els funcionaris de la Guàrdia Civil –, el termini per a fer-ho és de 4 anys, i el rellotge

FERNANDEZADVOCATS

comença a comptar des que es notifica la primera declaració d'insolvència del responsable penal. A l'àmbit de Mossos d'Esquadra, per exemple, l'article 48ter de la Llei 10/1994 estableix un procediment al respecte, el qual ha estat també objecte d'aclariment i instruccions respecte de la seva tramitació (vid. Instrucció 1/2022 del Departament d'Interior).

El Tribunal Suprem consolida una doctrina protectora per als empleats públics que pateixen danys en l'exercici de les seves funcions. En el cas de la Policia Nacional, la sentència estableix de manera inequívoca que l'acció de rescabament davant la insolvència del causant del dany prescriu als quatre anys des del coneixement d'aquesta insolvència, en aplicació de la Llei General Pressupostària, el que s'ha d'aplicar també *mutatis mutandi* als demés funcionaris que hagin patit danys i que no disposin d'un règim específic.

**El present article és merament divulgatiu i no suposa assessorament ni compromís d'actualització.*

Per més informació o assessorament, contacti amb info@fernandezadvocats.es